

איך שנכנסתי היום בצהריים לחניה עם המטוס ודוממתי את המנוע ראיתי אותו. את החיוך שעלה על פרצופו העגול משהו של דן. אתם יודעים, דן, הנווט בצוות שלנו.

אמרתי לך, הוא אמר לי, שהטיסה של אתמול היתה טיסה של 1000 נקודות. הנה היום בטוח נרד מ-1000. לא רציתי לחרב לו את השמחה. אכן היתה טיסה טובה היום. טובה יותר מאתמול. אבל אתמול חטפנו 1450 נקודות וזה לא מספיק טוב. בכלל לא מספיק טוב. ולא מעניין אותי שאם לא היינו טועים פה ואם היתי נוחת בתוך הסטריפ כמו בו אדם אז הינו... והיינו... כי זה לא קרה.

אבל היום דן מחייך וזה הכי חשוב. זה שווה את הכל.

הבוקר התחיל כמו אתמול, רק קצת יותר טוב. מזג האוויר היה דומה לאתמול, אבל קצת יותר טוב. על הבוקר, לפני 0700 ראיתי שהראות נהדרת היום והשמיים כחולים. קצת יותר כחולים מאתמול. ויתרנו על הליכת הבוקר שלנו על מנת להתרכז במשימה העיקרית – להיות קצת יותר טובים מאתמול. ארוחת הבוקר היתה טובה כמו אתמול אולי אפילו קצת יותר טובה. אנחנו אכלנו קצת פחות מאתמול. די לזילות. אין לנו שום צורך באוברוויט. האוטבוס לשדה הגיע בזמן וכל משתתפי המקצה השני ואנחנו בתוכו יצאנו לשם. דן עדיין לא חיך באותה עת.

אחרי התדריך הקצר הצטיידנו במים, בדקנו את המטוס והסענו אותו לעמדת ההתיישרות בשולי המסלול לפי במיקום שלנו. אנחנו מספר 3 להמראה.

המעטפה עם הוראות המשימה נחתה עלינו ב 0944 והמראנו בדיוק ב-1004. 20 דקות הכנה בלבד עמדו לרשות דן. על פי הנוהל שהתגבש אתמול אחרי 10 דקות הוא מסר לי את המפה ועליה נתוני נקודת התחלת הנווט (SP) ושתי המטרות הבאות (CP1 ו CP2) אחרי ההמראה פניתי מזרחה (שמאלה לאלו שזה אומר להם יותר) תוך שאני מקפיד לא לטוס מעל השכונות של הרעים. אילו שתמיד מתלוננים על הרעש שהמטוסים עושים להם. חוץ מזה טיסה מעליהם אסורה ומי שמתעלם מכך עלול לחטוף פלטי נכבד. טיפסתי מעט מתחת לגובה המכסימלי המותר (2000 בגלל CTR בודפשט הבינלאומי) זיהיתי את ה SP ויצאתי בדיוק בזמן. (אני חושב שזה היה בדיוק. התוצאות של היום טרם התקבלו בידנו ובינתיים זה מה שאנחנו חושבים)

מזג האוויר בתחילת הטיסה היה יציב קריר ונעים. משהו בסביבת 20 מעלות. אני טס ודן עובד על המפה. לקראת CP2, שם נגמרת לי המפה כפי שסיפרתי לכם הוא נותן לי את ההמשך שהכין.

אני לא יודע למה אבל משם פניתי לכוון לא נכון. מכוון לא נכון לא יכול לצאת שום דבר טוב. ובאמת יצא לנו דבר לא טוב. המטרה היתה צומת בצורת T שממנה הינו אמורים להכנס לנחיתה בשדה תעופה אחר ליד הכפר ATKAR. אני מצאתי צומת כזה בדיוק..רק שזה היה במקום אחר לגמרי ממה שהיה צריך. ואז התחיל קצת ברדק כי לא מצאתי את המסלול של ATKAR.

למזלי הוא לא היה רחוק ואחרי כמה שיכנועים הוא התרצה והתגלה לנו במלוא הדרו. מדובר בחתיכת עשב ירוק בתוך שדות שכולם ירוקים. רק השמשיה של השופטים הסגירה את מקום הנגיעה. התיצבתי בפיינל במהירות הנכונה והבאתי נחיתה מדויקת ויפה. רק מה- קצת באיחור.

מיד אחרי שהתגלגלתי מהסטריפ פתחתי מנוע מלא, מדפים מעלה והמראתי תוך שאני מזרז את הזקן שלנו שיזדרז קצת שלא נאחר יותר מדי. אבל כאן חובבי האסונות והכישלונות, נגמרה לכם ההנאה.

משם והלאה הבאנו טיסה נהדרת. מצאנו את כל הנקודות, כולל כאלו נסתרות שאפילו בגוגל ארטי אי אפשר למצוא אותן! חלפנו אותן בזמן, בחלק מהן ממש על השניה או 2.

ואז דן סיים סוף סוף את שרטוט המפה, הרים את הראש והתחיל להנות. כבר סיפרתי לכם איזה כייף זה לטוס מעל ההרים לכוון הדנובה המקסימה? אז גם היום זה היה לנו.

טיסה לאורך קשת נוספת ואנחנו ב FP (פיינל פוינט) ובזמן! זרקתי את המפה לאחור לחצתי על כפתור השידור (PTT) והודעתי לפקח חגיגית – SJF – סיים נווט חלף FP, מבקש הוראות נחיתה. והוא השיב שהמסלול 29 בשימוש והרוח 330 10 קשרים. נכנסתי לבסיס ימנית. 29, ימנית, כמו בבית בהרצליה!

נחיתת הדיוק השניה היתה טובה מאד. כמו הקודמת רק קצת יותר טובה. אחריה הסעתי לעמדת החניה תוך שאני קוצר להם את הדשא כל הדרך לעמדה. נכנסתי לחניה, כיביתי את המנוע ואז דן חיך! איזה אושר!

תראו. התוצאות הרשמיות עדיין לא הגיעו אבל כבר בשלב זיהוי התמונות חתכנו שליש מהנקודות הרעות שאספנו אתמול כמוצאיי שלל רב. עוד מעט דן יחזור מהתדריך למחר ויביא את התוצאות הרשמיות של היום ואז נראה אם חייכנו לשוא.

אבל בנתיים דן מחייך. ואתם יודעים מה? גם אני טיפ טיפה מרוצה. בכל זאת, לא כל יום אני מצליח לגרום לדן לחייך!

המשך יבוא.

